

UOHSX0066WA4

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R163/2014/VZ-16802/2014/323/RBu

Brno: 13. srpna 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 5. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal navrhovatel –

- společnost **PRAGES s.r.o.**, IČO 26415992, se sídlem Na Harfě 935/5b, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 5. 2014 Mgr. Martinem Velíkem, advokátem ev. č. 11130, IČO 68365508, se sídlem Rohenická 71/1, 190 16 Praha – Koloděje,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S344/2014/VZ-9939/2014/511/JPo ze dne 13. 5. 2014, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Fyzikální ústav AV ČR, v.v.i.**, IČO 68378271, se sídlem Na Slovance 1999/2, 182 21 Praha 8, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Kancelářský a sedací nábytek pro projekty ELI a HiLASE**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 2. 11. 2012 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 11. 2012 pod ev. č. 236943, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 11. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 216-35665, ve znění opravy uveřejněné dne 17. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 222-365961, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **ARBYD CZ s.r.o.**, IČO 26339269, se sídlem Chotíkov 388, 330 17 Chotíkov, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S344/2014/VZ-9939/2014/511/JPo ze dne 13. 5. 2014

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 28. 3. 2014 návrh navrhovatele – společnosti PRAGES s.r.o., IČO 26415992, se sídlem Na Harfě 935/5b, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 19. 5. 2014 Mgr. Martinem Velíkem, advokátem, IČO 68365508, se sídlem Rohenická 71/1, 190 16 Praha – Koloděje (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Fyzikálního ústavu AV ČR, v.v.i., IČO 68378271, se sídlem Na Slovance 1999/2, 182 21 Praha 8 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných ve veřejné zakázce „Kancelářský a sedací nábytek pro projekty ELI a HiLASE“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 2. 11. 2012 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 11. 2012 pod ev. č. 236943, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 11. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 216-35665, ve znění opravy uveřejněné dne 17. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 222-365961 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V zadávací dokumentaci zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky tak, že se jedná o dodávky kancelářského nábytku uvedeného v Příloze A (Předmět plnění - Kalkulační model), který musí odpovídat technickému řešení nábytku a podmínkám zadavatele uvedeným v Příloze B (Technická zadání zakázky – technické řešení nábytku), a že nedílnou součástí plnění je i dodávka a montáž nábytku v místě plnění. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 10 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
3. Zadavatel určil lhůtu pro doručení nabídek do 21. 12. 2012 do 14:00 hodin. Zadavatel jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky v oznámení o zakázce v čl. IV. 2. 1) stanovil nejnižší nabídkovou cenu.
4. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že v řádném termínu pro přijetí nabídek byly doručeny nabídky 11 uchazečů, přičemž všechny nabídky splnily požadavky ve smyslu § 71 odst. 9 zákona.
5. Dne 18. 2. 2014 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče – společnosti ARBYD CZ s.r.o., IČO 26339269, se sídlem Chotíkov 388, 330 17 Chotíkov (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Dne 6. 3. 2014 podal navrhovatel námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a po jejich přezkoumání zadavatel těmto námitkám nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách navrhovatel obdržel dne 17. 3. 2014.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal k Úřadu přípisem ze dne 28. 3. 2014 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Úřad návrh navrhovatele obdržel téhož dne, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení.
7. V návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele navrhovatel vyslovil přesvědčení, že vybraný uchazeč a uchazeč – Český nábytek a.s., IČO 26063395 Chomutovická 1444/2, 149 00 Praha 4, který skončil druhý v pořadí, neprokázali kvalifikaci a měli být ze zadávacího řízení vyloučeni, protože hodnotící komise měla vzorky obou uchazečů posoudit tak, že nesplnily požadavky zadavatele. Dle navrhovatele mohou vzorky, jako součást požadavků k prokázání splnění kvalifikace, sloužit pouze k posouzení, zda uchazeč je či není schopen plnit veřejnou zakázku. Navrhovatel rovněž tvrdí, že zadavatel postupoval v rozporu s § 59 odst. 4 zákona ve spojení s § 60 zákona, když umožnil uchazeči zadávacího řízení, který neprokázal splnění kvalifikace, vyměnit předložené vzorky a tím prokázat svou kvalifikaci.

II. Napadené rozhodnutí

8. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S344/2014-9939/2014/511/JPo ze dne 13. 5. 2014 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) rozhodl Úřad tak, že zastavil správní řízení, neboť navrhovatel nedoručil návrh na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 28. 3. 2014 Úřadu a stejnopis uvedeného návrhu zadavateli ve lhůtě stanovené v § 114 odst. 4 zákona.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad vycházel ze skutečnosti vyplývající ze zadávací dokumentace, že rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele bylo navrhovateli doručeno 17. 3. 2014, přičemž toto datum potvrzuje i navrhovatel ve svém návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Z ustanovení § 114 odst. 4 zákona přitom pro navrhovatele vyplývá povinnost doručit návrh Úřadu a jeho stejnopis zadavateli do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o svých námitkách. Lhůta pro doručení návrhu a jeho stejnopisu tedy navrhovateli uplynula dne 27. 3. 2014. Úřadu byl návrh doručen dne 28. 3. 2014, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty, a stejnopis návrhu byl zadavateli doručen až dne 31. 3. 2014.
10. Úřad na základě zjištěných skutečností tedy konstatoval, že navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť nedoručil v zákonné lhůtě 10 dnů, plynoucí ode dne doručení rozhodnutí o námitkách, návrh Úřadu a stejnopis zadavateli. Úřadu tedy nezbylo než přistoupit k zastavení správního řízení.

III. Námitky rozkladu

11. Proti rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S344/2014-9939/2014/511/JPo ze dne 13. 5. 2014, podal navrhovatel rozklad, který byl doručen Úřadu dne 26. 5. 2014, přičemž napadené rozhodnutí napadá v celém rozsahu.
12. Navrhovatel v rámci svého rozkladu, v odstavcích 1 až 9, rozvádí a detailněji vykresluje nesprávnosti a pochybení, kterých se měl dopustit zadavatel při zadávání veřejné zakázky, přičemž směřuje proti rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky, resp. ke splnění kvalifikace vybraným uchazečem. Podle názoru navrhovatele vybraný uchazeč nesplnil kvalifikaci a jeho

nabídka tedy neměla být vůbec posuzována či hodnocena. V této souvislosti navrhovatel podrobněji uvádí konkrétní nesplnění požadavků na předložené vzorky vybraným uchazečem.

13. V odstavci 10 rozkladu sám navrhovatel připouští, že při podání návrhu promeškal zákonnou lhůtu o jeden den. Nicméně je přesvědčen, že ve svém podání předložil velkou řadu pádných argumentů, svědčících pro nezákonnost postupu zadavatelem, a že Úřad má v tomto případě povinnost zahájit řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední.
14. Zároveň s rozkladem navrhovatel podává podnět k přezkoumání úkonů zadavatele a žádá, aby Úřad v zahájeném řízení pokračoval z úřední povinnosti.
15. Dále navrhovatel poukazuje na skutečnost, že zadavatel umožnil vybranému uchazeči, aby upravil předložené vzorky či zpracoval nové vzorky podle výtek či požadavků zadavatele, čímž dle navrhovatele porušil ustanovení § 52 zákona.
16. Navrhovatel nadále trvá na tom, aby předseda Úřadu provedl důkaz ohledání vzorků uložených u zadavatele v souladu s § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“).
17. Vzhledem k tomu, že se navrhovateli donesla informace o tom, že vybraný uchazeč již jedná se zadavatelem o dodávání nábytku, navrhuje, aby předseda vydal z moci úřední podle § 117 zákona předběžné opatření, kterým zakáže zadavateli uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem.

Závěr rozkladu navrhovatele

18. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby bylo zrušeno napadené rozhodnutí a pokračováno v zahájeném řízení z úřední povinnosti.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

19. Zadavatel ve svém vyjádření k rozkladu navrhovatele ze dne 3. 6. 2014 uvádí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Dle zadavatele rozklad navrhovatele nemůže obstát, když sám navrhovatel v podaném rozkladu opožděnost podání návrhu nikterak nerozporuje a naopak v závěru rozkladu tuto skutečnost potvrzuje. Zadavatel navrhuje, aby byl rozklad jako nedůvodný zamítnut. Za nedůvodný má zadavatel i návrh na vydání předběžného opatření.

IV. Řízení o rozkladu

20. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

22. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S344/2014-9939/2014/511/JPo ze dne 13. 5. 2014, kterým zastavil správní řízení, neboť navrhovatel nedoručil návrh na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 28. 3. 2014 Úřadu a stejnopis uvedeného návrhu zadavateli ve lhůtě stanovené v § 114 odst. 4 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

23. Předně, než se v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjádřím k rozkladovým námitkám navrhovatele, považuji za nutné uvést, že v rámci přezkoumávání zákonnosti napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil s jeho výrokem, jakož i s jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj jednoznačně seznatelné, jaké skutečnosti správní orgán k vydání napadeného rozhodnutí vedly.

K opožděnosti návrhu

24. Zákon v ustanovení § 114 odst. 4 zavazuje navrhovatele, který usiluje o přezkum úkonů zadavatele, aby svůj návrh na zahájení správního řízení doručil v originálu do sídla Úřadu a ve stejnopise do sídla zadavatele. Na obě místa přitom musí být návrh doručen do 10 kalendářních dnů ode dne, kdy obdržel písemné sdělení, že zadavatel nevyhověl jeho námitkám, resp. jim vyhověl, ale navrhovatel se způsobem jejich vyřízení nesouhlasí. Jedná se přitom o lhůtu hmotněprávní a je tedy dodržena pouze v případě, že je v ní návrh jak Úřadu, tak i zadavateli skutečně doručen, nikoliv pouze např. předán k poštovní přepravě.
25. Za podmínek ustanovení § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o elektronických úkonech**“), dle odstavce 1 platí, že fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky, a dle odstavce 2 téhož ustanovení platí, že úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob. Pro úplnost konstatuji, že ustanovení § 18 zákona o elektronických úkonech mezi skupiny osob, které činí úkony vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky, zahrnuje pouze fyzické osoby, podnikající fyzické osoby a právnické osoby, tedy nikoliv jiné orgány veřejné moci vystupující v určitém vztahu v jiném postavení, nežli vrchnostenský úřad.
26. Nejdříve podotýkám, že otázkou doručování orgánům veřejné moci prostřednictvím veřejné datové sítě (datových schránek) se již opakovaně zabýval jak Nejvyšší správní soud, tak i Ústavní soud. „V nálezu sp. zn. II. ÚS 3518/11 ze dne 10. 1. 2012 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>) Ústavní soud aproboval závěr Nejvyššího správního soudu vyslovený v jeho usnesení ze dne 15. 7. 2010 č. j. 9 Afs 28/2010-79 (dostupné na www.nssoud.cz), a sice že není rozhodný ani prvotní okamžik odeslání datové zprávy, ani okamžik, kdy se do datové schránky soudu přihlásí oprávněná či pověřená osoba, nýbrž okamžik jejího dodání soudu, tj. rozhodující je údaj na doručence či potvrzení o zaslání datové

zprávy o tom, kdy k dodání do datové schránky adresáta došlo, a nikoli až okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, jelikož "není přijatelné, aby orgán veřejné moci (zde soud) vlastním postupem (zejména svým pasivním přístupem či nečinností - nepřihlášením oprávněné osoby do datové schránky) určil okamžik, kdy mu bude podání účastníka řízení předáno, tedy kdy z procesněprávního hlediska vyvolá účastníkem zamýšlené důsledky" (viz str. 5 citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu)."

27. Ze spisového materiálu vyplynulo, že rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ze dne 14. 3. 2014 bylo poštou odesláno a řádně doručeno navrhovateli dne 17. 3. 2014. 10denní lhůta pro podání návrhu na zahájení správního řízení proto uplynula dne 27. 3. 2014.
28. Navrhovatel prostřednictvím informačního systému datových schránek dne 28. 3. 2014 dodal návrh na přezkoumání úkonů zadavatele do datové schránky Úřadu, kterýmžto dnem byl, ve světle výše uvedené judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, návrh doručen. Zákonná lhůta tedy v případě doručení návrhu Úřadu nebyla dodržena.
29. Zadavateli doručil navrhovatel stejnopis návrhu poštou dne 31. 3. 2014. Rovněž tak stejnopis návrhu navrhovatele byl zadavateli zjevně doručen po uplynutí stanovené lhůty.
30. Jak vyplývá z výše uvedeného, v případě návrhu podaného Úřadu formou datové zprávy by byla lhůta zachována tehdy, pokud by datová zpráva byla v poslední její den dodána do datové schránky Úřadu a zároveň v případě návrhu zaslaného zadavateli, pokud by stejnopis návrhu byl doručen, jakýmkoliv způsobem, do stejného dne i zadavateli. Pro úplnost dodávám, že není vyloučeno, aby byl návrh na přezkoumání úkonů zadavatele doručen ve lhůtě Úřadu jakýmkoliv jiným zákonem předpokládaným způsobem. Jak již bylo uvedeno, posledním dnem lhůty pro doručení návrhu byl den 27. 3. 2014, přičemž, jak vyplývá ze spisové dokumentace, v tomto termínu návrh navrhovatele nebyl Úřadu ani zadavateli doručen ani datovou zprávou ani žádným jiným zákonem předpokládaným způsobem. Podání navrhovatele, obsahující návrh na zahájení správního řízení, bylo do datové schránky Úřadu dodáno, resp. doručeno Úřadu až dne 28. 3. 2014 a zadavateli byl stejnopis návrhu doručen až dne 31. 3. 2014, tedy až po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
31. Nelze tedy, než se ztotožnit se závěrem Úřadu, že navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, který musí být v souladu s ustanovením § 114 odst. 4 zákona doručen Úřadu a ve stejnopise zadavateli do 10 kalendářních dní ode dne, kdy navrhovatel obdržel písemné sdělení o vyřízení námitek. Úřad tedy postupoval správně, když po zjištění takovéto skutečnosti správní řízení v souladu s § 117a písm. c) zákona zastavil.

K námitkám rozkladu

32. Co se týče samotných rozkladových námitek, navrhovatel svou procesní chybu připouští (odstavec 10 rozkladu navrhovatele) a nijak její existenci nezpochybňuje, rozvíjí nicméně argumenty týkající se samotného merita věci a ospravedlňující podle něj pokračování ve správním řízení, přičemž je zjevné, že zde došlo ze strany navrhovatele k nesprávnému pochopení institutu odvolání, resp. rozkladového řízení, když navrhovatel de facto neuvádí, v čem spatřuje rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, jeho

nesprávnost či nesprávnost správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Navrhovatel v rozkladu pouze opakuje svou předchozí argumentaci, která se týká skutkových a právních okolností, vztahujících se k meritu věci, nikoliv však k výroku napadeného rozhodnutí, kterým Úřad zastavil správní řízení pro procesní vadu podání navrhovatele.

33. Z uvedených důvodů nezbývalo než přistoupit pouze k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, přičemž k námitkám rozkladu navrhovatele konstatuji, že není úkolem předsedy Úřadu se jimi zabývat, když předseda Úřadu nemůže rozhodovat o případném porušení postupu zadavatele tak, jako správní orgán prvostupňový, tzn. skutkově zjišťovat a následně posuzovat vytýkaný postup zadavatele. Předseda Úřadu naopak přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a je tak oprávněn z úřední povinnosti zabývat se pouze zákonností napadeného rozhodnutí. Posuzováním samotných námitek rozkladu, které nedopadají na předmět napadeného rozhodnutí, by byl překročen smysl a účel odvolacího řízení, které již dle svého názvu slouží k přezkoumání závěrů učiněných v rozhodnutí, které má být přezkoumáno. V rámci řízení o rozkladu tedy nelze posuzovat skutečnosti a dovozovat závěry ke skutečnostem, které nejsou předmětem tohoto řízení.
34. Co se týče návrhu navrhovatele na provedení důkazu ohledáním vzorků uložených u zadavatele s odkazem na odstavce 30 a 31 tohoto rozhodnutí konstatuji, že provedení ohledání vzorků uložených u zadavatele by nemělo význam pro posouzení správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým Úřad zastavil správní řízení z procesních důvodů (nedoručení návrhu v zákonem stanovené lhůtě).
35. K výše uvedeným závěrům nicméně pouze pro úplnost podotýkám, že nelze opomenout skutečnost, že Úřad v souladu s ustanovením § 113 zákona vykonává dohled nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek jednak v souvislosti s podanými návrhy stěžovatelů, má nicméně i pravomoc zahájit správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední. Obecně lze k tomuto uvést, že řízení zahájené z moci úřední může být zahájeno v důsledku kontrolní činnosti Úřadu vyplývající z ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona, na základě podnětu jakékoliv fyzické či právnické osoby, popřípadě jako důsledek podaného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který však nesplňuje zákonem stanovené náležitosti jako v šetřeném případě, či mu z nějakého důvodu nemohlo být vyhověno. Společným jmenovatelem pro zahájení správního řízení z moci úřední je však ve všech těchto případech vždy důvodné podezření, že ze strany zadavatele došlo k porušení zákona. Pokud tedy Úřad zastavil v posuzovaném případě správní řízení vedené o návrhu navrhovatele, neznamená tato skutečnost nutně nemožnost dalšího prošetření předmětného zadávacího řízení či úkonů zadavatele. Pokud by totiž Úřad získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky se zákonem, byl by oprávněn zahájit správní řízení z moci úřední.
36. V souvislosti s výše uvedeným pak poukazuji na názor vyslovený Ústavním soudem v usnesení ze dne 8. 10. 2002 (sp. zn. II. ÚS 586/02), kde uvedl, že: *„lze souhlasit s názorem, že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit z vlastního podnětu, zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mimo jiné principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí.“* Z uvedeného lze tedy dovodit, že pokud se Úřad dozví o možném porušení zákona, a to bez ohledu na zdroj těchto informací, je nejen

jeho právem, ale i povinností se takovouto skutečností zabývat a v případě, že nabyde důvodného podezření, že k porušení zákona skutečně došlo, zahájit správní řízení. Je ovšem povinen vyhovět požadavkům judikatury, vyjádřeným např. v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 – 62, podle kterého: *„Úřad nemůže zahájit správní řízení z vlastního podnětu, nebylo – li ukončeno jiné, dříve zahájené správní řízení na základě návrhu uchazeče, jež se týkalo téže věci a identických účastníků řízení.“*

37. K výše uvedeným úvahám a teoretickým závěrům pouze podotýkám, že tyto byly učiněny, aniž by byl předjímán další postup orgánu dohledu. Upozorňuji přitom na další z pasáží již citovaného usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 586/02 ze dne 8. 10. 2002, ve které je vysloven názor, že: *„...Na druhé straně však neexistuje dle názoru Ústavního soudu žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby na to, aby vůči jinému subjektu bylo zahájeno správní řízení, v jehož rámci by byl tento subjekt za porušení právních předpisů stíhán“*. Ve svém dřívějším rozhodnutí č. j. ÚOHS-R181/2008/02-1905/2009/310/ZČt ze dne 19. 2. 2009 pak Úřad k této otázce uvedl, že: *„Zahájení správního řízení z moci úřední je věcí správního uvážení Úřadu a není na něj právní nárok.“*
38. Vzhledem ke skutečnosti, že předseda Úřadu z oznámení o zadání veřejné zakázky uveřejněného dne 27. 5. 2014 ve Věstníku veřejných zakázek zjistil, že v předmětném zadávacím řízení zadavatel uzavřel dne 20. 5. 2014 smlouvu na veřejnou zakázku s vybraným uchazečem, je podnět navrhovatele na vydání předběžného opatření ve formě zákazu uzavření smlouvy v zadávacím řízení bezpředmětný, neboť zadávací řízení bylo skončeno, a tudíž tímto způsobem již nelze zatímně upravit poměry účastníků.

VI. Závěr

39. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
40. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Martin Velík, advokát, Rohenická 71/1, 190 16 Praha – Koloděje
2. Fyzikální ústav AV ČR, v.v.i., Na Slovance 1999/2, 182 21 Praha 8
3. ARBYD CZ s.ro., Chotíkov 388, 330 17 Chotíkov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy